

Všichni jste dětmi nesmrtelnosti

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 8. března 2005, večer* ←

*V této nejvyšše svaté zemi Bhárat vyčnívá vysoko
jedna vlastnost našeho charakteru – tolerance.
Ze všech náboženských slibů je nejpřednějším
věrnost pravdě, jíž je obtížné naplňovat.
Nejsladším a nejúctyhodnějším pocitem
v zemi Bhárat je pocit vůči matce.
Dýka neomezené svobody, kterou dostali lidé,
napodobující západní životní styl,
vydává plamenům morální uspořádání naší země,
která stanovuje sebeúctu za důležitější než vlastní život.
Běda! Co mohu říci o vládcích země Bhárat?
Dnešní Bháratané jsou jako slon,
který si neuvědomuje svou vlastní sílu.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Doposud si nikdo nedokázal uvědomit jedinečnost, velikost a posvátnost svaté země Bhárat. Kultura Bháratu je ušlechtlejší a svatější, než všechny ostatní kultury světa. Tato ojedinělá kultura prostupuje stejnou měrou od mikrokosmu až k makrokosmu. Dnes však bohužel Bháratané zapomněli na velikost své kultury a žijí podle cizí. Velké lidské hodnoty *satji* (pravdy) a *dharmy* (správné jednání) v posvátné zemi Bhárat upadly. Nikdo je však naštěstí dosud nedokázal vykořenit. Není nic posvátnějšího, než pravda a správné jednání. Jsou jako dvě lidské oči. Lidé ale dnes bohužel zrak těchto očí ztrácejí a tím slepnou.

Ačkoli studenti v dnešní době usilují o vyšší vzdělání a zisk akademických titulů, ztrácejí zrak těchto velkých lidských hodnot. Místo, aby lidé pečovali o posvátnou a vznešenou kulturu a vedli život v souladu s principy, které

tato velká kultura stanovuje, plýtvají časem ve zbytečných zábavách. Právě uplatňování velkých lidských hodnot *satji*, *dharmy*, *šánti* a *prémy* učinilo zemi Bhárat velkým duchovním vůdcem celého světa. Jen tehdy, až budeme pěstovat tyto velké lidské hodnoty, zasloužíme si být nazváni Bháratány v pravém smyslu slova. Ztratíme-li ze zřetele byť jen jednu z těchto hodnot, ztratíme oprávnění k tomuto pojmenování. Skutečná *tjága* (oběť) je vést život v trvalém uplatňování lidských hodnot v každodenním životě. Náš život musí být neustálou poutí od *satji* (pravdy) k *prémě* (lásce) v pořadí *satja*, *dharma*, *šánti* a *préma*. Tyto hodnoty musí vstoupit do centra našeho srdce a proudit každou buňkou těla.

*Celé stvoření pochází z pravdy,
v pravdu vše stvořené vplývá.
Existuje ve vesmíru místo,
kde nelze procítit vznešenost pravdy?
Celý vesmír je projevem čirého vědomí.
Poznejte tuto skutečnost.*

(báseň v telugu)

Od okamžiku, kdy se lidská bytost zrodí z matčina lůna, je to pravda a správné jednání, co ji udržuje a vyživuje. Ženy Bháratu podstoupily mnohá utrpení, aby udržely tyto velké hodnoty při svých domácích pracích a povinnostech. Přesto neustále učily těmto hodnotám své děti. Svámí velmi dobře ví, kolik bolesti podstupují rodiče, aby děti vychovali. Od studentů dnešní doby se očekává, že nezískají vzdělání a dobré známky, ale základy pravdy a správného jednání. Člověk by měl pochopit pravý význam *satji* a *dharmy*.

Slovo *satja* se skládá ze tří slabik: „sa“, „ta“ a „ja“. „Sa“ označuje sattvickou kvalitu, „ta“ ctnost *tjágy* (obětování) a „ja“ *jamu* a *nijamu* (ovládání vnitřních a vnějších smyslů). Slovo *satja* tedy znamená péči o sattvické vlastnosti v duchu obětování a s ovládním smyslů. Dnes ale tyto velké lidské hodnoty, tvořící jádro bháratké kultury, naneštěstí ztrácíme ze zřetele. Člověk neví, co *satja* a *dharma* je. *Dharma* se považuje za povinnost. Tento výklad není správný. Jedná se o překlad do angličtiny a je nedostatečný. Správný výklad *dharmy* je *dhárajati iti dharmah* (to, co udržuje je *dharma*). Udržuje lidský život. *Satja* (pravda) se vynořuje z *hrdaja nábhi* (srdeční oblasti) lidské bytosti. Když tedy člověk vede život *satji* a *dharmy*, bude posvěcen. Pánduovci a Draupadí takový ušlechtilý život dodržováním *satji* a *dharmy* vedli. Všechny vaše současné obtíže a ponížení jsou důsledkem nedodržování *dharmy*.

Člověk by se měl řídit božím přikázáním s naprostou vírou a bez debat pro nebo proti. Márkandéja se narodil jako dar, který udělil jeho rodičům Íšvara. Íšvara se rodičů zeptal, zda chtějí ušlechtilého syna s krátkým životem, nebo syna ne tak ušlechtilého, ale který bude žít dlouho. Rodiče zvolili ušlechtilého syna. Narodil se tedy Márkandéja. Měl správné myšlení, chování i jednání. Íšvara rodičům oznámil, že chlapec bude žít jen šestnáct let. Přesto byli rodiče šťastni, že byli požehnáni ušlechtilým synem. Plynula léta a Márkandéja vstoupil do šestnáctého roku života. Jeho rodiče, pamětlivi Íšvarových slov, začali být sklíčením žalem. Matka často ronila slzy, když pomyslela na blížící se smrt svého syna. Márkandéja příčinu jejího hoře nechápal a divil se, proč pláče.

Jednoho dne našel rodiče plné smutku. Když se ptal, prozradili mu, že se z vůle boží blíží jeho smrt a to je příčinou jejich žalu. Márkandéja litoval, že mu Íšvarova vůle nebyla odhalena dříve, protože by tolik neplýtval vzácným časem, který mu byl vyměřen. Již nechtěl vyplýtvat další čas. Okamžitě se omyl, odešel do Íšvarova chrámu a začal se vši upřímností a oddaností zpívat posvátnou mantru Šiva paňčákšarí „*namah Šivája*“. Ponořil se do rozjímání nad Íšvarou. Neočekával za své modlitby žádnou odměnu. Rozjímání o Bohu bral jako svoji prvotní povinnost.

Následující den měl být posledním dnem jeho pozemského pobytu. Zůstal tedy v chrámu. Jelikož se nevracel domů, jeho rodiče šli do chrámu a posadili se u vchodu. Plakali s myšlenkou na blížící se konec Márkandéjova života. Jak určil Pán, opustil Márkandéja smrtelnou schránku v okamžiku, kdy završil svůj šestnáctý rok. Rodiče tonuli v hlubokém smutku. Jakmile Márkandéja opustil ve vnějším světě smrtelné tělo, jeho *džíva* (duše) dosáhla Pána Šivu ve světě božském. Pán byl Márkandéjovou upřímnou oddaností nesporně potěšen. Řekl: „Márkandéjo! Dnešek označuje dovršení tvých šestnácti let. Přišel jsi ke mně s radostnou myslí. Sklonil jsi se před mou vůlí s nespornou vírou a poslušností. Jsem tvou oddaností potěšen.“

Zatímco takto Íšvara promlouval k Márkandéjovi, Matka Párvatí se vložila do hovoru: „Ó, Pane. Proč ho nepošleš zpět k rodičům, když bezpodmínečně uposlechl tvého příkazu?“ Íšvara chtěl, aby ho Párvatí doprovodila. Společně obnovili život v Márkandéjově těle. Když rodiče rozeznali v Márkandéjově těle pohyb, jejich radost neznala mezí. Márkandéja vstal a oznámil: „Drahá matko a otče, Pán Íšvara a Matka Párvatí mne přivedli zpět k životu.“

Život lidské bytosti může uchovat jedině Bůh. Někteří lékaři tvrdí, že mohou dát dobrý lék nebo vykonat chirurgický zákrok k záchraně lidského života. Mnoho naslibují, ale selžou. Kromě Boha nemůže nikdo zachránit nebo prodloužit

lidský život. On jediný může zasáhnout do zákona *karmy*. S boží milostí může člověk dosáhnout na světě čehokoli.

Milí studenti!

O získání boží milosti musíte usilovat již od dětství. Když se modlíte o Jeho milost a usilujete o ni, budete Bohem chráněni.

Vtělení lásky!

Dnes je svatý den Šivarátri. Šiva znamená příznivost. Tam, kde je Šiva, nemůže být *šavam* (nepříznivost). Svatý den Šivarátri je třeba od rána, dokud nepůjdete spát, strávit neustálým rozjímáním o Bohu za zpěvu svatého Šivova jména. Na vašem jazyku musí tančit Pánovo jméno. Božství je věčné. Nelze jej dosáhnout příliš snadno. Až dosud nedokázal nikdo Božství vysvětlit, ačkoli byly předkládány různé nejasné definice, jako věčný, neměnný a podobně. Správná definice má znít: *Ékam, nitjam, vimalam, ačalam, sarvadhí sákšibhútam, bhávátítam trigunarahitam* (Jediný bez druhého, věčný, čirý, neměnný, svědek všech funkcí intelektu, mimo lidskou představitost, mimo tři *guny* – *sattvu, radžas a tamas*).

Jedno ze jmen, připisovaných Pánu Šivovi, je Mrtjundžaja, což znamená ten, kdo překročil smrt. To je světské hledisko. Když chce někdo pochopit pravou a věčnou povahu Božství, musí porozumět vztahu mezi Pánem Šivou a Matkou Párvatí. Jednou měli malý rozdíl v názorech, jaké dát vhodné jméno svému dítěti. Párvatí chtěla pojmenovat syna podle jednoho z mnoha jmen Pána Šivy. Pán Šiva však zvolil jméno Amrtaputra (dítě, syn nesmrtelnosti). Ve skutečnosti je každá lidská bytost *amrtaputra*. Prohlašují to dokonce i upanišady. Odhalují pravou totožnost lidské bytosti, když ji oslovují jako „*Šrvantu višvé amrtasja putráh*“ (Slyš, ó dítě nesmrtelnosti!).

Drazí oddaní a studenti!

Vy jste také *amrtaputra*, ne *anrtaputra* (děti nesmrtelnosti, nikoli děti falše). Ten, kdo je *amrtaputra*, není ovlivněn změnou ani smrtí. Jste skutečně vtělením neměnného, věčného principu. Jednou Matka Párvatí uložila malého Ganapatiho ke spánku do kolébky a zpívala mu ukolébavku: „Ó, Amrtaputro! Spi, můj milý, spi. Zůstaneš-li vzhůru, bude bdít celý svět.“ Přišla tam Lakšmí Déví, choť Pána Višnu a výjev pozorovala. Měla dojem, že ukolébavka je poněkud zvláštní. Ptala se na jméno dítěte a Párvatí jí odpověděla, že jméno zní Amrtaputra. Lakšmí déví se zeptala, odkud se jméno vzalo. Párvatí odpověděla, že je dítěti dal Pán Šiva. Ten, kdo sestoupil z Íšvary, je Íšvara sám.

Vtělení lásky!

Vy nečtete posvátné texty minulých dob. Pokud nebudete číst též tyto texty, nedokážete pochopit, co se vám sděluje.

Milí studenti!

Vy všichni jste *amrtaputra*. Lidé přirozeně očekávají, že podle tohoto velkého jména budete i žít. Jména, která v naší zemi dávají starší dětem, mají velký význam a smysl. Nejsou náhodná nebo pro zábavu. Abychom porozuměli základnímu významu a posvátnosti těchto jmen, musíme číst svaté texty, jako jsou purány. Jelikož si nedokážeme uvědomit věčnou skutečnost hodnot *satji* a *dharmy*, ubíráme se špatnými cestami. Opakujeme jen slova *satja*, *dharm*, *šánti* a *préma* jako papoušci. Neusilujeme ale o porozumění pravému sdělení a významu těchto velkých lidských hodnot. Vy všichni jste *amrtaputra*, ne *anrtaputra*.

Milí studenti!

Pokuste se porozumět pravé povaze a významu jmen. Faktem je, že nikdo nikdy neviděl Pána Íšvaru osobně. Lidé ho nazývají Kailásavási (Pán, sídlící na Kailásu). Kde je Kailás? Pána Íšvaru uvidíte na Kailásu jen tehdy, když nad ním budete rozjímat v hlubině ticha. Proto by měl člověk praktikovat *mauna* (ticho). A to ticho zahrnuje naprostý klid myšlenek a slov.

Vtělení lásky!

Vy všichni jste *amrtaputra*. Proto trvale spočívejte v tomto vědomí. Prohlaste se sami za *amrtaputru*. Ať jste dostali jakékoli jméno, postavte před ně „Amrtaputra“. Budete-li se považovat za *anrtaputru*, bude to velká chyba a nesprávné pojmenování. Proto si uvědomte svoji pravou přirozenost a nazývejte se Amrtaputra.

U příležitosti svátku Šivarátri, v Prašánti Nilajam dne 8. března 2005